UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm LXXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96504

Visual Library

24 gno data ſit,& † prædicta oĩno uera ſunt,quãdo princeps,ſeu Papa rem ſubditi,ſeu eccleſię inferioris ſciẽter in feudum conceſſiſſet.l.bene à zenone.C.de quadriennij p̃ſcriptio.iunctis ijs,quę expreſsè uoluit Bal. in c.1.§.1.in 1.col.de his,qui feudũ dare poſſunt. ubi inquit,ꝙ Papa oĩum eccleſiarum feuda infeudare. & cõcedere poteſt abſq; eo, ꝙ prælati eccleſiarũ etiã cõſentiant,q̃a Papa põt ſua auctoritate, ſicut pręlati ec-
25 cleſiarũ,infeudare, † cũ ipſe cõcurrat in poteſtate, & auctoritate cum quolibet ordinario, & ordinarius ordinariorũ dicatur.c.cuncta per mundũ.9.q.3.Bald.in l.fi.C.de precib.imper.offeren. & ſecundũ Ioannem Monachum eſt pater patrũ,ut per eum in c.ſi eo tp̃e. de elec.in 6.& ita habetur per Bal.in d.c.1. Quare vr̃, ꝙ cauſa ipſorũ Comitum ex p̃miſſis ſit in tuto, & ꝙ ad eorũ fauorẽ,nõ obſtantibus obiectis, quæ contra eos primo aſpectu facere uidebantur, iudicãdum ſit, ſaluo tamen ſaniori iudicio. Laus Deo.

SVMMAE.

1 *Conſenſus, & ratihabitio differunt.*
2 *Conſenſus per modum licentiæ requiſitus actum præcedere,vel ſaltem in ipſo actu interuenire debet.*
3 *Conſenſus alicuius ad ualiditatem actus requiſitus tempore actus, & non ex interuallo poſtea adhiberi debet, & nu. 5.*
4 *Conſenſus ſuperioris ad validitatem actus debet per modum auctoritatis in ipſo actu,uel incontinenti poſt interuenire, & quomodo hoc procedat num. 13.*
6 *Conſenſus alicuius requiſitus ſolum per modũ ſimplicis conſenſus ratione ſui iuris,uel præiudicij quãdocunq; uel in ipſo actu,vel poſt etiam ex interuallo interuenire poteſt, & quando per modum ſimplicis conſenſus requiſitus dicatur.*
7 *Vbicunq; actus ſolum ratione defectus conſenſus alicuius eſt nullus,tunc talis defectus expoſtfacto etiam ex interuallo ſuppleri poteſt,num. 12.*
8 *Conſenſus domini requiſitus in alienatione, uel obligatione feudi dicitur confirmatorius: & ideò etiam expoſtfacto adhibetur.*
9 *Confirmatio ſui natura ex interuallo fit.*
10 *Pactũ in dubio debet intelligi ſecũdũ naturã actus, cui apponitur.*
11 *Conſenſum ſuum quis niſi requiſitus impartiri non debet, & ſi requiſitus deneget,in mora dicitur conſtitutus,neq; amplius requirendus eſt.*
14 *Conſenſus in actu aliàs per ſe valido requiſitus expoſtfacto adhibitus operatur actus ualiditatem, & ut conſentiens contradicere nequeat, ſecus in actu ex alio defectu nullo,in quo ſolum,ne quis contradicat,operatur.*
15 *Fœminæ quando ad feudum admittantur.*
16 *Feudum per emptionem acquiſitum mutat naturam feudi, & fit quid hæreditarium.*
17 *Ad ſucceſſionem feudi aſcendentes ſiue maſculi,ſiue fœminæ nunquam admittuntur.*
18 *Vaſallus etiam de conſenſu domini feudum alienare non poteſt in præiudicium aliorum,quibus ex inueſtitura ius in feudo acquiri poſſet,uel acquiſitum eſſet.*
19 *Ratihabitio re non integra, & poſt ius tertio quæſitum fieri non poteſt, & ea ius tertij non tollit.*
20 *Sicut unuſquiſq; per illam exceptionem,tua non intereſt, excludi poteſt,ita is,cuius principaliter intereſt,admitti debet.*
21 *Ratihabitio quando etiam in præiudicium tertij fieri poſſit, & nume. 24.*
22 *Pro dote in dubio facienda eſt interpretatio etiam ad alterius quale quale præiudicium.*
23 *Quiſq; ab initio rei ſuæ,quam in alium transfert,conditionem, & onus cum præiudicio alterius apponere poteſt.*
24 *Factum eius,qui à me cauſam habet,factum meum cenſetur.*
25 *Ratihabitio in contractus initium influit, & ei robur tribuit,efficaciter obligando.*
26 *Bannitus captus ante ratificationẽ pacis ſibi factæ ab offenſo, ſequuta ratificatione,liberari debet,ſtante ſtatuto,quòd bãnitus, qui habuit pacẽ ab offenſo,ante,quàm capiatur, liberãdus ſit.*
27 *Dominus quando vaſallo in alienatione, uel obligatione [...] poſtfacto conſentire poteſt.*
28 *Quando in contractu feudi data fuit licentia alienandi, [...] gatur in terminis iuris communis, & ſecundum [...] nationis feudi, an verò propriam naturam mutet.*
29 *Pactum in contractu feudi appoſitum de alienando, [...] cando cum conſenſu domini operatur, ut etiam cum [...] aliorum alienari,uel hypothecari poſſit.*
30 *Feudum habens naturam feudi antiqui paterni, & [...] tur,ut antiquum, paternum, & auitum.*
31 *Feudi natura,nõ aũt ſubſtantia per pactũ mutari,et alte[...]*
32 *Ad feudum antiquum paternum,ſeu auitum, deficien[...] dentibus maſculis,uocantur agnati,excluſis fœmin[...] qui ex nouis inueſtituris venirent, & nu. 35.*
33 *Naturales etiam maſculi, & legitimati ad feudum non [...] tur,niſi in inueſtitura expreſſè vocati ſint.*
34 *Naturalis nõ põt ad feudũ legitimari poſt ius alteri iã [...] Princeps abſq; iuſta cauſa principaliter utilitatem pub[...] cernente filium,uel filiam naturaliter legitimare no[...]*
36 *Feudum antiquum quando dicatur aſſumere naturam [...]*
37 *Feudum titulo emptionis acquiſitum fit quid hæredita[...] extraneos hæredes, & ad fœminas,excluſis agnatis, [...] ralibus,tranſire poteſt.*
38 *Mulier ſimpliciter conſentiens alienationi,vel obligati[...] hypothecatæ,ſibi quoad hypothecam dotium ſuarum [...] iudicat,niſi illi expreſſè renunciet, quæ renunciatio [...] expreſſa porrigitur.*
39 *Melioramenta facta in feudo dicuntur quid hæreditari[...] hæredes etiam extraneos, & illos,qui in his ius aliqu[...] dere poſſunt, tranſeunt.*
40 *Succedens vaſallo tanquam hæres in ſucceſſione feudi [...] quouſq; diffinitum ſit,ad quem feudum ſpectare deb[...]*

EPITOME.

Consensvm domini in alienatiõe,uel obl[...] feudi requiſitũ etiã expoſtfacto in præiudic[...] q̃ pro ſuo intereſſe etiã ſe opponerent,poſſe[...] adhiberi,atq; pręſtari,quãdo ille ex pacto in[...] req̃ri, & à domino præſtari debebat,hic dem[...]

CASVS CONSILII.

Illvstres *domini Auguſtinus, [...] fratres de Adurnis ex titulo emptio[...] ni meliori modo pro pretio duorum [...] ducatorum ab Illuſtriſſimo, & excel[...] mo domino Marchione Montisferrati inueſtiti [...] de feudo Siluani, & Caſtelletti pro ſe,eorumq; [...] bus, & ſucceſſoribus maſculis legitimis, & natu[...] ab eis deſcendentibus, & vno ex dictis domini[...] bus,aut deſcendentibus ab eis decedente ſine fi[...] timis, & naturalibus,alius,vel alij ſuperuiuen[...] dũ gradus prærogatiuã ſuccedat,aut ſuccedant [...] tingeret,quòd ambo dicti fratres,vel ab eis deſc[...] omnes decederent ſine filijs legitimis, & natu[...] ſuperſtitibus duntaxat ſororibus ipſorum fratru[...] deſcendentium ſuorum,tunc, & eo caſu, & nõ al[...] les ſorores ſuperſtites, & non exiſtentibus ſoror[...] liæ ſororum in dicto feudo ſuccedant, & ſucced[...] ſint, cum pacto, de quo in inueſtitura: item qu[...] fati domini Auguſtinus, & Ioannes, & eorum q[...] ſuiq; hæredes, & ſucceſſores poſſint eorum ma[...] rores, & vxores collocare ſuper dictis bonis, [...] bus feudalibus cum conſenſu Illuſtr. Marchionis [...] rum hæredum,et ſucceſſorum,quem conſenſum [...] dis,pactis,et conditionibus antedictis præſtare [...] tur. Item quòd dicti D.Auguſtinus,et Ioannes [...] ſuiq; hæredes,et ſucceſſores,ac deſcẽdentes poſſ[...]*

*caſtrum,& bona feudalia vendere,& obligare ad fictũ
temporale, & in perpetuũ cõcedere inter ipſos fratres,
& ab eis deſcẽdẽtes, quæ uenditiones, alienationes, &
obligationes ab ipſo Illuſt. D. Marchione, ſuiſq́; hæredi-
bus,& ſucceſſoribus gratis,& abſq; aliqua ſolutione cõ
firmari,& ratificari debeant, extraneis verò poſſint di
ctum feudum in totum, vel in partem vẽdere, vel alie-
nare cum ſcientia,& cõſenſu dicti Marchionis, ſuorũq́;
hæredum,& ſucceſſorũ, dũmodo alienatio fiat perſonis
gratis, atque ipſi D. Marchioni fidelibus, et abſq; præiu
dicio alterius fratris, vel ſuorum deſcendẽtium, niſi ip
ſis agnatis, et deſcendentibus conſentiẽtibus, prout ple
nius in literis inueſtiturarum, et priuilegiorum ſuper-
inde confectis continetur. Deinde poſt inueſtituras fa-
ctas dictis D. Auguſtino, & Ioanni, et eorum obitum d.
Antoniottus filius præfati D. Auguſtini, ad quem in ef
fectu dicta omnia bona feudalia peruenerunt, et præ-
ſertim per mortem Illuſt. quondam D. Ioannis alterius
Ioannis antiquioris filij, et per mortem D. Hieronymi
fratris dicti d. Antoniotti ultimo loco defunctorum, de
dicto feudo, boniſq́; prædictis feudalibus ab Illuſt. Do.
Marchione ſub noua forma, et cõceſſione inueſtitus fuit
uidelicet primo ſecundum formam priorum inueſtitu-
rarum. Item quòd decedente dicto D. Antoniotto, eiuſq́;
deſcẽdẽtibus maſculis uſq; in infinitum cum liberis ma
ſculis legitimis, et naturalibus, ſiue ſuperſint filiæ fœmi
næ deſcendentes ex eis, ſiue non, ſoli dicti liberi maſculi
in ſtirpẽ, et ſecundum prærogatiuã graduũ ſuccedant.
decedente verò Illuſt. D. Antoniotto, eiuſq́; deſcendenti
bus maſculis ſine liberis maſculis legitimis, et naturali
bus, tunc ſuccedant filiæ fœminæ, et deſcendentes ex eis,
ſiue maſculi, ſiue fœminæ in ſtirpem, & ſecundum gra-
duum prærogatiuam. Illis autem non exiſtentibus,
ſuccedant filij maſculi naturales tantum, & deſcenden
tes ex eis maſculi legitimi, & naturales, ac de legitimo
matrimonio nati; quibus deficiẽtibus ſuccedant ſorores
dicti D. Antoniotti, ſeu ſuorum deſcendentium maſcu-
lorum legitimæ, & naturales, ac filij, & deſcẽdentes ex
ipſis ſororibus legitimi, & naturales ſiue maſculi, ſiue
fœminæ, & vt latius in literis, & inſtrumentis inueſti
turarum ſuperinde confectis continetur. Demũ dictus
Illuſt. D. Antoniottus matrimoniũ contrahens cũ Illuſt.
ac honeſtiſſima D. Anna filia Illuſt. D. Ioannis Franci
ſci Pici de Mirandula, eam ſuper dictis bonis feudali-
bus collocauit, ipſi obliga ndo oĩa bona, ſua et ſpecialiter
dicta bona feudalia pro reſtitutione dotium ſuarum, nõ
requiſito tunc; neq; dictæ collocationi, & obligationi in
teruenientе conſenſu Illuſt. d. Marchionis. Poſtea præfa
tus D. Antoniottus diem ſuum obijt, nullis liberis ma-
ſculis ſuperſtitibus, ſed ſolum extãte D. Eliſabeth filia
ſua legitima, et naturali, quæ in bonis, et hæreditate, ac
ẽt in feudis paternis ex forma inueſtiturarũ ſucceſſit,
ſe dictæ hæreditati immiſcendo, & apprehẽdẽdo, ac cõti
nuãdo poſſeſſionẽ bonorũ paternorũ ẽt feudaliũ, et eius
nomine ſtatim poſt mortẽ dicti d. Antoniotti eius patris
ante lapſum anni, & diei petita fuit inueſtitura, & re
nouatio dicti feudi ab Illuſt. d. Marchione: qui eã mini
mè fecit, et cõceſſit. Mox præfata d. Eliſabeth mortua ẽ
ſuperſtite Illuſt. d. Anna eius matre; quæ illius hæredita
tẽ ſibi, vt proximiori delatã adiuit, ac poſſeſſionem om-
niũ bonorũ ẽt feudaliũ apprehendit. Nunc verò cũ pro
parte dictæ d. Annæ corã Illuſt. d. Marchione Montisfer
rati petatur, vt per ipſũ collocatio, et obligatio, ſeu hy-
potheca, vt ſupra, facta ſuper dictis bõis feudalibus pro
aſſecuratione dotiũ ſuarũ cõfirmetur, illiq́; cõſenſus præ
ſtetur, quam plures, & diuerſæ perſonæ dictæ petitioni
ſe opponunt, & præcipue quædã filiæ ſororum dominorũ
Antoniotti, & Hieronymi tanquã vocatæ ex forma in-
ueſtiturarum dicti feudi allegantes fuiſſe, & eſſe ſatiſ
factum præfatæ d. Annæ de dotibus ſuis. Item quòd col-
locatio, et obligatio hypothecæ facta ad fauorẽ d. Annæ
nõ ualuit, ex quo cõſenſus Illuſt. d. Marchionis nõ inter
uenit, qui nunc poſt mortẽ d. Antoniotti, & d. Eliſabeth
eius filiæ ad confirmandum hmõi collocationem, & obli
gationem in ſuum præiudicium interuenire, et præſtare
negauit, neque etiã nunc ſupereſt perſona, quæ de iure,
& legitimè hmõi conſenſum cõfirmatorium petere, et re
quirere poſſit. Stantibus præmiſſis primo dubitari con-
tingit, An illuſtris d. Antoniottus ſine conſenſu domini,
qui illum præſtare tenebatur, potuerit uxorem ſuã pro
eius dotibus ſuper dictis bonis feudalibus collocare, dũ-
modo expoſtfacto conſenſus interuenerit, uel ſaltem re-
quiſitus fuerit. Secundo poſito, quòd potuerit, utrum do
minus nunc poſt obitum Illuſt. d. Antoniotti, & d. Eliſa
beth eius filiæ ad petitionem D. Annæ pro confirmatio-
ne huiuſmodi collocationis, & hypothecæ conſenſum
ſuum præſtare poſſit, ex quo alij, de quorum præiudicio
agi dicitur, nunc ſe opponunt.*

CONSILIVM LXXIII.

CIRCA primum dicendum eſſe videtur, col-
locationẽ, & hypothecam nõ ualuiſſe, ex
quo conſenſu domini tunc temporis non
interuenit, neq; eo expoſtfacto ſuperue-
niẽte cõfirmari põt, qm̃ cũ ex forma inueſtituræ col
locatio cum conſenſu domini fieri debeat, is tẽpore
factæ collocationis debuit interuenire, neq; ratifica-
1 tio expoſtfacto ſufficit, nam† cõſenſus dicitur ſimul
ſenſus, & non ex interuallo. l. 1. ff. de pactis. ſed ratifi-
catio temporis interuallum hẽt. l. ratũ. l. q̃ dicimus.
ff. de ſolutio. gl. in c. ratum. de reg. iur. in 6. Bal. in l. fi.
C. ad Macedo. & ubicunque conſenſus certus debito
tempore requiritur, non poteſt ex poſtfacto interue-
nire, & ratificatio ſequuta nõ retrotrahitur. l. obli-
gari. §. tutor. ff. de aucto. tuto. l. quid ergo. ĩ prin. ff. de
his, qui notantur infamia. Bald. in d. l. fi. in 1. col. ¶Se
2 cundo† quando conſenſus per modum licentię req-
ritur, tunc actum præcedere, uel ſaltẽ in ipſo actu in-
teruenire dẽt. c. licet. cum ibi not. de regula. auth. licẽ
tia. C. de epiſ. & clericis. Bar. in l. ſi autem plures. ff. de
aqua pluuia arcen. & in l. ſi quis mihi bona. §. iuſſum.
in 2. col. & ibi Alex. in 4. col. & alij. ff. de acq. hæredit.
Ioan. And. in c. cum in ueteri. de electio. cuius dictũ
cõmẽdat Bal. in rub. de exercit. ĩ ult. col. & facit, id qđ
ipſe uoluit in l. quicunq;. C. de bonis quæ libe. & in l.
fi. §. neceſſitatẽ. in 7. col. C. eo. tit. ſed conſenſus dñi ĩ
alienatione, & obligatiõe feudi requiſitus per modũ
licentiæ, & pmiſſionis requiritur. c. 1. §. 1. de prohib.
feud. aliena. p Lotha. & ĩ c. 1. §. 1. de prohib. feu. alien.
3 p Fede. ergo &c. ¶Tertio† vbicunq; cõſenſus alicuis
requiritur, ſine quo actus ipſo iure nullus eſſet, is tpe
actus interuenire dẽt, nec ſufficeret, ſi ex interuallo
poſtea adhiberet̃, ſecus ſi actus in ſe ualeret, quãuis p
exceptionẽ infringi poſſet, ut p Alex. in addi. ad Bar.
ĩ d. §. iuſſum. in apoſtil. in uer. ſiue ſequatur, & fuit o-
riginalis doctrina Innocentij in c. conſuetudinis. de
ↄſuetudine. ſed alienatio, & obligatio, ſpãlis feudi ſi-
ne ↄſenſu dñi facta aliàs eſt ipſo iure nulla, tum quia

facta

facta eſt contra legis prohibitionem, argum. l. non du
bium. C. de legibus. & l. ſancimus. C. de agricolis, &
cenſi. lib. 11. tum quia lex illam ipſo iure caſſat, & an-
nullat. d. c. 1. §. 1. de prohi. aliena. per Federicum, cum
ſi. ergo cõſenſus ad illius ualiditatẽ requiſitus tpe alie
nationis, & obligationis, non aũt poſt ex interuallo
interueniſſe debuit. ¶Quarto † quando in actu ad
4 eius ualiditatem requiritur conſenſus ſuperioris, tũc
ille per modum auctoritatis, hoc eſt in ipſo actu, uel
in continenti poſt interuenire debet, iuxta l. tutor. §.
obligari. ff. de aucto. tuto. gl. in c. 1. de rebus eccle. nõ
alien. in 6. Anto. de Butr. in d. c. conſuetudinis. bonus
tex. in c. quidam. 18. q. 2. & ibi Archid. in uer. conſcien
tia. qui dicit, ꝙ quoties conſenſus ex officio publico
requiritur, intelligitur per modum auctoritatis, quia
ſecundum Ioannẽ Andream, & Domin. de ſancto Ge
min. in d. c. conſenſus. eſt inferioris, auctoritas uerò ſu
perioris: ſed in caſu noſtro in collocatione uxorum
ſuper bonis feudalib. requiritur cõſenſus nõ inferio-
ris, ſed domini, & ſuperioris, qui reſpectu feudi iuriſ-
dictionẽ in uaſallum habere dicitur. c. ex tranſmiſſa.
5 c. uerum. de foro cõpetẽti. ergo &c. ¶† Quinto licet
conſenſus & tpe actus, & poſt actum ex interuallo in-
teruenire poſſit quoad hoc, ut conſentiens actui con-
tradicere nequeat, tũ ad ualidãdũ aliàs inualidum in
ipſo actu ĩteruenire debet. c. auditis. c. ſicut. & c. eccle
ſia. de electio. per Innocẽtium ĩ d. c. 1. de rebus eccle.
quem Domin. ibi refert. Sed alienatio, ſeu hypotheca
rei feudalis abſq; cõſenſu domini facta in ſe eſt nulla,
ut ſupra dictũ eſt, ergo dominus poſtea ex interuallo
illi conſentiendo, quamuis nõ poſſet contradicere,
per hmõi tamen conſenſu eam confirmare, & ad alio
rum præiudicium ualidare non diceretur. ¶Præmiſ-
ſis tamen nõ obſtantibus, contrariam ſententiam tan
quam de iure ueriorem ſequor, ꝙ Illuſtris do. Anto-
niottus uxorem ſuam ſuper dictis bonis feudalibus
pro eius dotibus collocare potuerit, etiam non inter-
ueniente tunc conſenſu domini: quia ſatis eſt expoſt-
facto, & ex interuallo interueniſſe, ſeu dominum re-
quiſitum fuiſſe, ut conſenſum, quem præſtare teneba
tur, dictæ collocationi, & obligationi adhiberet: & ad
6 hoc dicendum inducor. Primo quia † ubicunque in
actu conſenſus alicuius exigitur non per modum li-
centiæ, nec iuſſus, nec auctoritatis, ſeu formæ, & ſolẽ-
nitatis, ſed ſimplicis cõſenſus ratione ſui iuris, & præ-
iudicij, tunc hmõi conſenſus tempore celebrationis
actus nõ eſt neceſſarius, ſed ſatis eſt expoſtfacto inter-
ueniſſe: hæc eſt cõmunis theorica omnium ſcriben-
tium tam canoniſtarum, q̃ legiſtarum, & horum Bar.
Alex. Pau. de Caſt. Ioan. de Imo. Franc. de Aretio in l.
ſi quis mihi bona. §. iuſſum. ff. de acquir. hæred. & in l.
ſi aũt plures. ff. de aqua plu. arcen. illorum autem in c.
cũ conſuetudinis. vbi Antonius latiſſimè ponit extra
de conſuet. & in c. 1. de rebus eccle. non alien. in 6. vbi
Io. Andreas, & alij poſt Innocen. & hoc idem Ioan. de
Imol. Abb. & cæteri tangunt in c. cũ nos. de his, quæ
fiunt à præla. ſine conſen. cap. per illũ tex. & in c. cura.
per illum tex. de iure patronat. & per modum ſimpli-
cis conſenſus, non aũt ſolemnitatis, uel formæ, uel au
ctoritatis requiri dicitur, prout docent communiter
doctores in locis prealle. & præſertim Anto. in d. c. cũ
conſuetudinis. in pen. col. & Alexan. in d. §. iuſſum. in
antep. col. quãdo ĩ actu cõſenſus ſuperioris adhibere
tur, qui in re ius aliquod haberet, ſeu cui ex illo actu
præiudicium aliquod inferri poſſet: at in terminis no
ſtris requiritur conſenſus ſuperioris, hoc eſt Illuſtriſſi
mi domini Marchionis ius in dictis bonis feudalibus
habentis, cuiq; ex collocatione, & obligatione hypo-
thecæ præiudicium inferri poterat, ergo tanquã con-
firmatorius per modum ſimplicis conſenſus requiri

dicitur, & conſequẽter quandocunque ex in
adhiberi poteſt. Quod ſecundo loco ſuadet
7 † ubicunque actus ſolum ratione defectus
eſſet nullus, hmõi defectus expoſtfacto ẽt ex
lo ſuppletur. gl. in l. licet. ff. de iudi. d. c. cũ nos.
alleg. per Alex. q hoc tenet in d. §. iuſſum. in
col. in uerſi. item inquantum. poſt Ioannẽ de
ita declarantem dictum Innocentium in d.
conſuetudinis, ubi hoc de mente quoq; Ant
ſed in terminis noſtris actus collocationis
ne defectus cõſenſus dñi nullus dici poteſt,
eſt ex pacto, & natura inueſtituræ permiſſus,
uerbis conſtat, ac etiam ex verbis Bal. in c. 1.
bita feud. aliena. per Fede. in princip. in fina.
dicit contractum alienationis feudi quoad
tionem eſſe nullum, valere tamen quoad pr
uendentis, & contrahentium, ergo defectus
ſenſus per dominum quandocũque ex inter
pleri poterit, & præſertim, cũ ipſe in huiuſm
ſuum conſenſum præſtare teneatur, ſequitu
etiam ex interuallo quandocunque cõſentir
ſicuti quandocunque ex interuallo potuiſſet
in quo ad hoc obligatus non foret, quia id in
8 luntate poſitum eſſet. ¶Præterea † cõſenſus
in alienatione, uel obligatione feudi requiſi
eſſe confirmatorius. Inno. in c. 1. de rebus ecc
alie. in 6. & p̃ſupponunt doctores in d. c. 1. de
feu. alien. per Feder. in prin. & probatur ex iis
lunt Alex. Fran. de Aret. & alij in d. §. iuſſum.
9 interuallo poterit adhiberi, quia † confirma
tura fit ex interuallo. c. uenerabilem. de elect.
tum de confirma. util. uel inuti. ac in ſpecie
Andreas de Iſernia, & Moder. Medio. in d. c.
in 5. col. dicentes, licentiam, & conſenſum
teruallo poſſe poſt alienationẽ, & obligatio
di interuenire. Et præſuppoſita prædicta con
pro uera, prout illam eſſe ueram arbitror, ſe
in caſu noſtro dñs conſenſum ſuũ ex interua
docunque requiſitus erit, præſtare tenebitur
clauſula, ꝙ dominus cõſenſum præſtare ten
intelligẽda ſecundũ naturam conſenſus, qu
dum cõſenſus exigitur, uel ſecũdum regula
ſenſum domini in alienatione, uel obligatio
requirentes, & conſequenter ſatis erit ipſum
collocationem, & hypothecam contractam
10 ni per p̃dicta, quia † in dubio pactum ſemper
naturã actus, ſuper quo interponitur, intelligi
argu. l. ſi ſtipulatus. in prin. & ibi gl. & doct.
Alex. in l. ſciendum. in 2. col. ff. de uerbo. oblig.
conſi. 229. in 2. uol. & in conſi. 128. in 2. col. in
l. ſi quando. in prin. C. de inoffi. teſtam. l. fin.
ſub conditione. ff. ut lega. nom. caue. cum
itaque ex forma inueſtituræ conuentum fuer
minus conſenſum ſuum præſtare teneatur, ho
intelligi, prout de iure fieri poteſt, & ſic etiã ex
uallo, dũmodo ſuper hoc ipſe requiſitus, ac
latus fuerit tàm ad effectũ, ut ad eius notitiam
ueniret, quia diuinare nõ debet. l. ſi putator. in
l. aquil. c. unico. ut eccle. benefi. c. quia propter
tatem. de conceſs. præb. & in §. 1. cũ gl. in auth.
11 colla. 4. quàm etiam, quia † nemo ſuum con
& officium niſi imploranti impartiri tenet,
bet obligatus ſimpliciter obligationẽ adimp
ſi interpellatus, & requiſitus fuerit, argu. l. ſi c
cauſa, cum materia. ff. de verbo. oblig. & l. 4. §.
tem. ff. de dam. infect. cum ibi not. per Bartol. &
quòd ſi requiſitus conſentire noluerit, in mo
conſtitutus, neq; amplius requirẽdus eſt, niſi
ſtea conſenſum offerret, eiuſq; moram purga
l. ſi ſeruũ. §. ſequitur. ff. de verbo. oblig. l. qui de

prin.ff.de ſolu.l.debitor.ff. de uſur. cū ſi. iunctis ijs, q̄
uoluit Bal.in l.fi.§.neceſſitate.in 2.col.C.de bon.quæ
libe.vbi pater, qui filio agēti cōſentire cogitur, ſi de-
neget,filius ſine conſenſu patris agit,& ad hoc eſt bo
nus tex.in l.ſi cum dotem.§.ſi eo tempore. verſ.quod
ſi is pater ſit.ff.ſolu.matri.ſatis enim eſt dominum ſe-
mel fuiſſe requiſitum,ut conſentiat. arg. tex. cum ibi
not.per gl.in ver.licentiā.in c.licet.de regular. ¶Nō
obſtāt modo in ꝯrium allegata,quę licet ex ſupra de-
ductis ſublata ſint,tñ pro clariori intelligentia ſingu
lis reſpondebo, & in primis non aduerſatur primum
argumentū,quia conſenſus domini non certo deter-
minato tempore,ſed ſimpliciter requiritur,quo caſu
ſufficit, ut ex inreruallo qñcunq; interueniat, cū per
modū ratificationis,& confirmationis adhibeatur,vt
volunt Doct. cōiter in d.§. iuſſum. & in aliis locis ſu-
pra alleg.¶Non obſtat ſecundū,quia reſpondet̄,hūc
conſenſum non per n odū licentiæ,ſed ſimplicis cō-
ſenſus, & cuiuſdā permiſſionis requiri, ueluti ex uer-
bis inueſtituræ colligitur,ut in d.cap.1. de prohi. feu.
alien.per Lotha.& de prohi.feu.aliena. per Federi. in
§.1.propterea ſatis eſt, ꝙ ex interuallo poſt interue-
niat,ut ſupra: & hr̄ per Andr. de Iſer.& do. Præpoſi.in
d.c.1.in 5.col.in prin.de prohib.feu.aliena.per Feder.
¶Non aduerſatur tertium,quia ex uerbis Io.de Imo.
quem refert, & ſequitur Alex.in d.§.iuſſum. in 4. col.
& ex ijs,q̄ voluit Domi.de S.Gemi. ī d.c.1.in 4.col.in
ver.in eadē gl.ibi ſimul &c. de rebus eccleſ. nō alien.
in 6.colligitur reſponſio, †vbicunq; enim actus aliàs
nullus eſſet taliter, q̄ ex defectu conſenſus, puta rōne
aliorū ſubſtantialium,& formę à iure traditę,tunc ex
ſuperueniente conſenſu cōfirmari,ratificari, ſeu uali
dari nō poteſt.Et ita intelligitur id, quod uoluit Inn.
in d.c.cū conſuetudinis.ſed qñ ſolū rōne defectus cō
ſenſus alicuius foret nullus,ueluti contingit in termi
nis noſtris,tunc hmōi conſenſus etiam ex interuallo
ſuppleri poteſt: idē ſentit Paul. de Caſtr. in l.bonorū.
in fi.verb.ff.rem ratā haberi. ¶Non obſtat quartū, qa
reſpōdetur ex ijs, q̄ uolūt Doct. cōiter in d. §.iuſſum.
ut ibi per Alex.in 3.col. †illud procedere, qñ neceſſa-
rius eſſet cōſenſus illius ſuperioris, de cuius iure, ſeu
intereſſe, & ꝑiudicio nō ageretur, ſecus ſi requireret̄
conſenſus ēt ſuperioris, de cuius iure,& ꝑiudicio tra-
ctaretur,quia tunc ut ſimplex conſenſus confirmato-
rius diceret̄ interuenire , qui ēt ex interuallo ſufficit,
ut ibi eſt de mēte Alex.& hr̄ per do.Ant.in d.c.cū cō-
ſuetudinis. & per Domi.in d.c.1. ¶Vltimū quoq; nō
aduerſatur,quia ſecundū Domi. de S. Gemi.in d.c.1.
illud procederet, † qñ actus ab initio eſſet nullus ex
alio defectu, quā ex defectu cōſenſus, puta ex nō ob-
ſeruatione formæ,& ſolēnitatis ſubſtātialis,ut in ele-
ctionibus,ſententiis,ac aliis hmōi,ſed in ijs, quæ à ſo
lo conſenſu alicuius dependent,ſecus eſt,quia ſi etiā
expoſtfacto interueniat, operatur, nedum ut quis nō
poſſit contradicere,ſed etiam actus ualiditatem,atq;
cōfirmationem,& hic ultimus caſus eſt caſus noſter.
¶Venio ad ſecundum dubium, præſuppoſito,ꝙ Illu
ſtriſſimus dominus Marchio ex interuallo conſenti-
re potuerit, & debuerit, utrum poſt mortem do.An-
toniotti,& Eliſabeth eius filiæ nunc ad petitionē Ma-
gn.do.Annæ conſenſum ſuum interponere poſſit,&
debeat, cum plures alij præiudicium ſibi inferri præ-
tendentes ſe opponant. Et prima facie dicendum vr̄,
ꝙ non, qm̄ cum pro parte filiarum ſororum dicti do.
Antoniotti oppoſitum fuerit, ꝙ ipſis ex inueſtitura ꝑ
obitum dicti do.Antoniotti,& Eliſabeth eius filiæ ius
in dictis bonis feudalibus iam acquiſitū fuit, qa ſunt
uocatæ in caſu,quo non extarent,ſeu deficerent libe-
ri,& deſcendentes maſculi, ſeu fœminæ per lineam
maſculinam, & hic caſus euenit, nā mortuus eſt do.

Antoniottus,ſupſtite do.Eliſabeth eius filia, q̄ ad feu
dū ex forma inueſtituræ uocata fuit,eiuſque nomin e
infra tēpus legitimū inueſtitura petita eſt,& ꝯñr in di
cto feudo ius acquiſitum.c.1. de ſucceſſ.feu. in prin c.
cū ibi not.c.1.de ſucceſſ.frat.in prin.& in c.1. in prin.
15 de nat.ſucceſſ.feu. †ubi filiæ, & deſcendentes fœm i-
næ non admittuntur ad ſucceſſionē feudi, niſi ex pa-
cto,& tenore inueſtituræ,uel niſi feudū ſit fœmineū.
c.1.de feu.fęmi.c.1.in fi.de feu.march.& ī c.1. queād.
feu.ad fil.perti. cum gl.uel niſi feudum à domino em
16 ptū eſſet;quia †tunc ſui natura ad filias, cæteraſq; fœ
minas tanquam quid hæreditarium trāſire, ut uoluit
Odofre.in tit.qui poſſ.ſucced.in feu.& idē tenet Gof-
fred.quē refert Bal. & ſequitur in c. ſignificauit. in 2.
col.de reſcript. & hoc modo pōt intelligi text. d. c. 1.
queādmo.feu.ad fil. ꝑti. ibi niſi à domino redimerit,
referendo illa uerba nō ad filiam, ſed ad principiū il-
lius literæ, dū loquitur de patre. & facit c.1. de benef.
fra.vbi feudū nouum , quod ſui natura non tranſit ad
collaterales,tranſit tamen,qñ pretio aliquo emptum
fuit,quia ſic naturā mutat, & fit quid hæreditariū , ut
ibi.& hr̄ in §.& qa.in tit. qui feu. dar.poſ.feudū enim
de ſui natura gratuita conceſſio eſſe debet , vt voluit
Bal.in l.licet. C.de liber. cau. in c. 1. de nat. feu. & ibi
Moder.in 4.diuiſ.cum ſi.per eos allega.quāuis Andr.
de Iſer.in c.1.§.hoc aūt notādū. qui feu. dar.poſ. ꝯriū
teneat. Sed prima opinio magis placet, tum quia cō-
munior,tum quia feudū per emptionē acquiſitū non
dr̄ propriè feudū,& ratione pretii cenſetur quid hære
ditarium.arg.c.1. §.beneficiū.in quibus cauſis amitt.
feud.c.1.de feu.non haben. natu.feu. iunctis ijs , quæ
habentur per Alex.poſt Bar.in l.ſi mihi, & Titio.ff.de
verb.obli. Et ideò cum poſt mortem do. Eliſabeth . q̄
abſq; deſcendentibus deceſſit,ſuperſtitibus matre,&
quibuſdā ſuis ſororibus amitinis natis ex ſororibus
patris ſui,ipſis amitinis ſit ius acquiſitū,ex quo ad feu
dū expſsè uocatæ fuerūt, & ſic ex pacto in eo ſuccede
re dicūtur, vt in iuribus ſupra alleg.ēt excluſa do.An-
17 na matre dictæ do.Eliſabeth,quia†ad ſucceſſionē feu
di nunquā aſcēdentes ſiue maſculi,ſiue fœminæ poſ-
ſunt admitti,quāuis feudū fęmineū ſit,ſed ſolū deſcē
dentes,& collaterales, ſecūdū quod hr̄ in c.1.qui feu.
da.poſ.& in c.1.de ſucceſſ.feu.& in c.1.de nat.ſuc.feu.
& vbiq; no.per Doct.& hr̄ per Bal. & Sali. in auth. de-
functo.C.ad tertul.ex his ſequitur,ꝙ ad petitionē do.
Annæ hæredis dictæ do.Eliſabeth dñs feu.non pōt ad
ꝑiudiciū dictarū amitinarū expoſtfacto conſentire d.
collationi,illāq; ex interuallo cōfirmare,quāuis aliàs
vbi de alterius, cui iā eſſet ius quæſitū, præiudicio nō
ageret̄,dñs ex interuallo alienationi, uel obligationi
feudi cōſentire poſſet , vt in terminis voluit Andr.de
Iſer.& ſequit̄ Prępoſi.Medio.in c.1.in 5.col.de prohi.
feu.alien.ꝑ Fed.vbi dicunt,ꝙ vbi ſolū de ꝑiudicio cō-
ſentiētis agitur,ſufficit cōſenſum ꝑcedere, vel ſequi.
l.iubemus.C.de eman.lib.l.in cōcedendo. ff.de aqua
plu.arcen.Secus ſi ageret̄ de alterius ꝑiudicio.c.inter
dilectos. de fid.inſtr. hoc.n.fieri nequit.l.nec auus. C.
18 de emanc.lib.¶Præterea†quāuis uaſallus de iure feu
dū de cōſenſu dñi alienare poſſit,ut in d.c.1.de proh.
feu.alien.per Lotha.& de proh.feu.alien. ꝑ Fed.iūcto
c.1.qualiter olim feud.alien.pot.atq; alienatio ita fa-
cta in ſe de iure teneat,vt in dictis iurib.cū ſi.tñ illa fie
ri nō poteſt in præiudiciū fratrū , & aliarū perſonarū,
quibus ius aliqđ ex inueſtitura acquiri poſſet,uel acq-
ſitū eſſet,vt ī c.1.de alie.feu.pater.ergo poteſtas collo
cādi,& alienādi, ſeu alienationi cōſentiendi nō ope-
rat̄, quominus dictæ filiæ ſororū do. Antoniotti poſt
mortē dictæ do.Eliſabeth in feudo ſuccedere ualeāt ,
& idcirco nunc poſt obitū dic orū do.Antoniotti , &
do.Heliſabeth cōſenſus ad petitionē do.Annæ ꝑſtari

nō pōt, ex quo ius ipſis amitinis iā acquiſitū eſt, ut in
dictis iuribus. & in c. 1. de feud. ſucceſſ. cū glo. in uerb.
partē. & ibi per ſcriben. & Alex. in conſi. 128. in 5. uol.
in 2. col. ¶ Tertio facit text. in c. ſi pro te. de reſcrip. in
6. ubi caſus notabilis, qui fortiter ſtringit. ibi. n. Papa
exe cutori mādauit, ut Titio de canonicatu certæ ec
cleſiæ prouideret, ſi ad id conſenſus capituli dictæ ec
cleſiæ accederet, & ante, quàm capitulum conſenti-
ret, alius à ſede apoſtolica canonicatum obtinuit, po
ſtea accedente cōſenſu capituli exequuto vigore pri-
mi mandati de canonicatu Titio prouidit, dicitur ibi,
Titium nō poſſe canonicatū obtinere, quia conſen-
ſus capituli nō interuenit, niſi poſtquā alteri ius quæ
19 ſitum fuit. ¶ Quarto † cum conſenſus domini in caſu
noſtro ſit cōfirmatorius, & vim ratificationis habeat,
vt ſupra. arg. l. fi. C. ad maced. ſequitur, ꝙ expoſtfacto
poſt ius alteri tertio quæſitum, cū res integra eſſe de-
ſierit, interuenire non poteſt. d. l. fi. cū ibi not. per Bar.
Bal. & alios. l. bonorum. & ibi Bart. ff. rem ratam hab.
faciunt, quæ habentur per Bal. in authen. qui rem. C.
de ſacroſan. eccl. Bart. in l. ſi vxor. §. ſi quis vxorem. ff.
de adult. do. Ant. in c. accedens. de præben. & Io. And.
in c. ratum. de regul. iur. in 6. dicit ratihabitionem nō
tollere ius tertii, idemq́; videtur eſſe de mente Bart.
in d. l. ſi quis mihi bona. §. iuſſum. ff. de acquiren. hæ-
red. in 2. col. dicentis cōſenſum alicuius in actu requi
ſitum poſſe etiam ex interuallo interuenire ſecundū
diſtinct. d. l. fi. C. ad maced. habita conſideratione, an
ex ratificatione, & conſenſu ſubſequuto alteri præiu-
dicium inferatur, nec ne. ¶ Quinto ex quo dominus
Antoniottus defunctus eſt, nulla perſona ad eſſe dici
tur, quæ huiuſmodi cōſenſum adhiberi, ac ratificatio
nem fieri petere poſſit, quia res integra eſſe deſiit, cū
ad aliam diuerſam perſonam deuenerit. argu. d. l. bo-
norum, ac ius requirendi cōſenſum ipſi domino An-
toniotto, ſeu hæredi, & ſucceſſori ſuo reſeruatū erat,
qui collocationem, & obligationē ſuper feudo face-
re uellet. ¶ Quibus tamen non extantibus, concludo
dominum feudi, eiuſuè ſucceſſores teneri ad petitio-
nem dominæ Annæ præſtare conſenſum, de quo ſu-
pra, etiam contradicentibus dictis filiabus ſororum
d. d. Antoniotti, ſiue alijs ius in dicto feudo ex inueſti
turis ſibi prætendentibus, & inter cætera hoc mihi il-
lud ſuadet, quia cum ipſa do. Anna in effectu facta ſit
hæres do. Antoniotti mediāte perſona dominæ Eliſa
beth eius filiæ, q̄ fuit hæres domini Antoniotti eius
patris tàm in bonis feudalibus, q̄ allodialibus, & hæ-
res hæredis teſtatoris, ſeu primi defuncti ſit hæres. l.
fi. C. de hæred. inſtit. l. hæredis. l. ſciendū. ff. de verb. ſi-
gnifi. l. ſi quis filiū. §. fi. ff. de acquir. hæred. ac etiam ip
ſius do. Annæ principaliter interſit rōne dotiū ſuarū
dictā collocationē, & hypothecā valere, ſequitur, ꝙ
ius requirendi dominū feudi, ut ſuū conſenſum præ-
20 ſtet, ad eā ſpectat, quoniā † ſicut vnuſquiſq; per illam
exceptionem, tua nō intereſt, excludi poteſt, iuxta q̄
habentur in l. ſi patroni. §. qui fideicōmiſſariam. & ibi
Alex. & per eundē in l. apud iulianū. §. ſi de teſtamen-
to. ff. ad trebell. & arg. l. fi. cū ibi not. C. de rei uendi. l.
loci corpus. §. pen. ff. ſi ſeru. vend. ita vnuſquiſq;, cuius
principaliter interſit, admitti debet, vt ibi, & arg. tex.
cū ibi not. ꝑ gl. & doct. in l. ſtipulatio iſta. §. alteri. iun-
cto. §. ſi ſtipuler. ff. de verb. obliga. ac eorū, quę habent̄
ꝑ Bar. & alios in l. ſæpe. ff. de re iud. c. quāuis. cū mate-
ria. eo. ti. c. una. de appel. ¶ Præterea cū ipſe dn̄s feudi,
eiuſq́; ſucceſſores obligati ſint p̄fato do. Antoniotto,
& eius hæredibus, & ſucceſſoribus ex forma inueſtitu
ræ p̄ſtare ꝯſenſum collocationi faciēdæ, ſeu factæ ſuꝑ
feudo, ſicut ipſe do. Antoniottus, q hmōi collocatio-
nē, & obligationē fecit, à dn̄o petere potuiſſet, ut ꝯſen
ſum p̄ſtaret, & ꝯ̄ eū ſuꝑ hoc ex ꝯ̄ctu feudi agere, iuxta
ea, q̄ habent̄ per doc. in prælud. feu. maximè in
ſione. & per Bal. in l. 1. C. de fructi. & lit. expen.
mil. ita quoq; præfata do. Anna in effectu hær
Antoniotti, ad quā trāſeūt iura actiuè, & pa
l. 1. & l. pro hæreditariis. C. de hæredi. actio.
ff. de cōtrahen. empt. & cum iſtud ius requir
ſenſum etiam poſt actum celebratū ex inter
cunq; competierit, ac dominus fuerit requi
ſupra dictum, & cōcluſum fuit, ſequitur, ꝙ
Anna nunc huiuſmodi cōſenſum à dn̄o requ
teſt, & ipſe illum, prout ſe obligauit, pręſtare
¶ Sed tota difficultas, & punctus in hoc cōſi
ipſe dominus hmōi conſenſum poſt morten
ctorum ad præiudicium eorū præſtare teneat
d. do. Annæ ſe opponūt, aſſerendo ſe in feudo
dere, & in eo ius habere, cū cōſenſus confirm
& validitatiuus, (ut ita dixerim) per modū c
ratificationis requiſitus interponi nequeat, re
ſtente integra, & poſt ius alteri quæſitū, ac co
ter ad pręiudicium tertii, per ea, quę circa pri
ſecundi dubii adducta fuerūt, quę aliter nō
circa hoc mihi omninò cōcludendū videtur,
obſtantibus filiabus ſororū do. Antoniotti,
opponentibus, ac eorū iurib. dn̄s feudi, eiuſuè
ſor cōſenſum ſuum pręſtare poſſit, & debeat
ex hoc aliqualiter aduerſariis pręiudicari dic
in primis quia & ſi ardua, & difficilis materi
21 † ratificatio, ſeu cōſenſus validitatiuus, & con
rius poſt ius alteri quæſitum, & re integra no
te, fieri, ac interuenire poſſit, quia habetur di
prout in l. fi. C. ad maced. & ſupra dictū fuit,
diſtinctio, an per ratificationem tertio præiu
feratur, nec ne, procedit, & habet locū, qua
ctus ex parte ratū habere debentis ſuperue
cus ſi ex parte actū gerentis, quia tunc indi
ſimpliciter, ſiue agatur de præiudicio alter
ſiue non, ratificatio fieri poteſt, & debet, ut in
rum. in fi. ff. rem ratam habe. & ita in termin
ibi Bar. qui hoc expreſsè ſentit, ſi eius uerba
ſiderentur, nam ipſe in hoc articulo tres caſu
derat, primus eſt, quando defectus ex parte a
rentis ſuperuenit, ſecundus, quando ex parte
habentis, tertius, qn̄ ex parte rei, ſuper qua ra
fieret, & in primo indiſtinctè, & ſimpliciter d
ficationem fieri poſſe, in ſecundo diſtinguit,
uelit habere ratum in pręiudicium tertij, an
ibi per eum, ex cuius uerbis, & mente clarè
ꝙ in primo caſu ratificatio fieri poteſt, ſiue te
iudicium inferatur, ſiue nō, hoc. n. Bart. ſoli
rat in ſecūdo caſu. Et hāc eius diſtinctionē, &
nam doc. ſimpliciter, & cōmuniter ſequunt
Bald. in l. ordo. in fi. uerb. C. de exequut. rei iu
ius uerba ſe in hoc articulo remittit etiā Paul
ſtr. in d. l. bonorum. ſed nos ſumus in primo ca
& nō in ſecundo, quia in terminis noſtris nul
ctus ex parte debentis ratum habere, hoc eſt
feudi ſuperuenit, ſed ſolū ex parte actū geren
eſt do. Antoniotti, qui collocationē, & obli
hypothecæ fecit, & q eſt mortuus iuxta. l. bo
fi. ergo ſequitur, ꝙ ipſe dn̄s feudi ratification
pōt, & debet, ſiue de p̄iudicio alterius agatur
ex quo ad hoc ſe obligauit. ¶ Tertio p̄dicta
ex uerbis inueſtiturarū factarū dominis Au
& Ioāni, q bus data fuit ſimpl̄r facultas colloc
res ſuas ſuꝑ feudo ꝑ dotibus ſuis de ꝯſenſu d
redū ſuorū, & ſucceſſorū, quē cōſenſum p̄ſtar
tur. Primo. n. cōſidero, ꝙ cū ipſi cōſenſum
teneātur, hoc debet ītelligi, ſi ipſi requiſiti, &
lati fuerint, & nō aliter, q a diuinare nō poſſ
ctū fuit. Secundo ex quo ſimpl̄r dr̄, ꝙ conſen

ſtare teneatur, & ſic ad alterius requiſitionē, nec ex-
primatur, ad cuius petitionē, & requiſitionē, debet in
telligi, vel ipſius domini Antoniotti, & domini Ioā-
nis, vel hæredū ſuorum, vel aliorū, quorum principa-
liter intereſſet, & cōſequenter etiam præfatę dominę
Annæ per prædicta. ¶ Tertio cum ſimpliciter permiſ
ſa ſit facultas, & data poteſtas collocandi uxores ſu-
per dictis feudis cū cōſenſu dominorū, quem ipſi præ
ſtare teneantur, neque alicuius præiudiciū conſidere
tur, debet intelligi, ſiue ex hoc pręiudicaretur alijs vo
catis ex inueſtitura, & ad ſucceſſionē dicti feudi ueniē
tibus, ſiue nō, cum prædicta poteſtas ſimpliciter data
fuerit fauore dotiū, & in † dubio ſemper etiā ad qua-
e quale præiudiciū alterius ea ſit facienda interpreta
io, quæ dotibus fauet l. 1. & ibi doct. ff. ſol. mat. & arg.
auth. res quæ. C. communia delega. Quod expreſsè
colligi uidetur ex uerbis inueſtiturarū, in quibus di-
ctum præiudiciū non cōſideratur, quādo vaſallus, ſeu
eius hæredes, & ſucceſſores uxores ſuas collocarent,
uel quando inter ſe facerent uenditiones dictorū bo
norum feudalium in totum, uel in parte, ſed ſolū cō-
ſideratur, quādo contingeret ipſos vaſſallos vēdere,
alienare, uel cōcedere bona prædicta extraneis perſo
nis ad ſucceſſionē feudi nō uocatis, neq; ius aliquod
ex inueſtituris factis habentibus, tunc enim in illorū
præiudiciū uēditio, & alienatio non permittitur: ex
hoc ergo clarè infertur, ꝙ in primis duobus caſibus
cēſetur data poteſtas collocandi, & alienādi etiam cū
illorum præiudicio, arg. l. cū prætor. cum ibi no. ff. de
iud. l. naturalis. §. ſed ſi facio. ff. de præſcript. uer. cū gl.
in verb. præſtes. Bal. & Alex. in l. 1. C. de diuer. reſcrip.
& exceptio dictū, ac regulā firmat in aliis caſibus. l. nā
quod liquide. in fi. ff. de penu lega. l. qui neque. in fi. ff.
de rebus eorum. ¶ Quarto quoad perſonas veniētes
ad ſucceſsionem feudi, & ius aliquod in eo prætendē
tes ex inueſtituris aliis factis iſtud ius ex facto domini
& ipſorum vaſallorū, atque ex vna, eademq́ue diſpo-
ſitione, & inueſtitura prouenire dicitur, quibus ipſi
vaſalli inueſtiti fuerunt, & ſic ex facto ipſorū, qui eos
vocauerunt, ergo tunc temporis, & ab initio eos cum
hoc onere, & hac lege vocare potuerunt, quòd ſuper
bonis illis uxores etiā cū eorum præiudicio colloca-
ri poſſent, arg. eorum, quæ habentur per gl. & doct. in
c. ſic quidam. 10. q. 1. vbi † ab initio etiam cum præiu
dicio alterius, & eccleſiæ quis poteſt apponere cōdi-
tionem, & onus rei ſuæ, quam ex eius diſpoſitione in
alium, ſiue in eccleſiā transfert, & facit id, quod habe
tur in c. eleuterius. 18. q. 2. in c. ſi quis baſilicam. de cō
ſecra. diſtinc. 1. & per Bar. & alios in l. qui romæ. §. fla-
uius. ff. de uerb. ob. l. quoties. C. de dona. quæ ſub mo-
do. ¶ Quinto cū, ut dictū eſt, reſpectu eiuſdē inueſti-
turæ, & diſpoſitionis, ex qua ſucceſſiuè uocati ſunt ta
les ius prætendētes, illud ab ipſo domino feudi, & à
prius inueſtitis habeant, certè ab ijs cauſam habere cē
ſentur, & vna, eadēq́ue, perſona cū illis eſſe uidentur,
ex quo ex eadē diſpoſitione ueniunt, quia factū † eius
qui cauſam à me habet, factum meū cēſetur. l. ſi inde-
bitū. §. ſi procurator. & ibi Bar. ff. rem rat. hab. ergo ad
eorum præiudiciū ratificatio fieri potuit per ea, quæ
ſupra uoluit Bar. quem ſequitur Caſtrē. in diſtinctio-
ne. in d. l. bonorū. ubi uoluit, quòd ubi agitur de pręiu
ditio tertij, qui una perſona cum gerente fingitur ra-
tificatio ad eius præiudiciū fieri pōt, & ad propoſitū
facit id, quod uolunt glo. & Dyn. in l. fi. C. ad Maced.
ubi pater mutuū factū filio ratū habere pōt ēt ad præ-
iudiciū filij, qui iam ex ſenatuscōſulto ius, ſeu excep-
tionē Maced. acquiſiuerat, tum quia eadē perſonæ cē
ſentur. l. fi. C. de impub. & aliis ſubſti. tum ēt quia ſecū
dum Salic. in d. l. fin. cōtractus mutui eſt improbatus,
ſeu cōtra illū datur exceptio, niſi patris cōſenſus uel
præcedat, uel ēt ex interuallo ſequatur, ut in d. l. fi. cū
ibi not. vnde filius recipiēdo mutuū à principio illud
ſub hac conditione, & ſecundū diſpoſitionē d. l. fi. re-
cipere dicitur, ac etiā demum iuuatur, ſi pater ratū nō
25 habeat: Quare dicere poſſumus, † ratihabitionē in cō
tractibus initiū influere, & ei robur tribuere efficaci-
ter obligando, ut in d. l. fi. Hæc ſunt uerba Saly. ibi ex
mēte Dyn. gl. & aliorū doctorū communiter, ut ibi
ipſe atteſtatur: quæ omnia nobis optimè inſeruiunt,
quoniā ſimiliter qn̄ vaſallus ex facultate, & poteſtate
ſibi ex inueſtitura conceſſa uxorē ſuam pro eius doti
bus ſuper feudo collocauerit, à principio dicitur hāc
collocationē feciſſe ſecundū naturā inueſtituræ, uide
licet ſi dominus cōſenſum præſtiterit, uel ſaltē à prin
cipio, aut ex poſtfacto requiſitus fuerit, & ſic alii, qui-
bus ius ex inueſtitura acquiri debuit, uel acquiſitum
fuit, ita demū iuuari dicuntur, ſi dominus ratū nō ha
buerit, ipſo uerò ratū habente, prout tenetur, nō iuuā
tur, & cōſequēter dicere poſſumus, ratihabitionē do
mini in collocationis, ſeu obligationis hypothecæ
initiū influere, eiq́ue robur efficaciter tribuere, etiā
ad præiudiciū illorū, quibus ius acquiri poterat, ſeu
acquiſitū fuerat: quoniā inſpecta ueritate illis nō ſim
pliciter, ſed ſub illa cōditione acquiſitū ceſetur, ſi do-
mini cōſenſus nō interuenerit, uel nō requiſitus fue-
rit, per prædicta. Et facit ēt id, quod dixit Bal. in d. l. fi.
idem, quod ſupradictū eſt, præſuppонēdo ēt in fide-
iuſſore dato à filio, cui mutuatū ſit: dicunt etiā Dy. &
26 Salyc. in d. l. fin. ꝙ † ſtante ſtatuto, ꝙ ſi bannitus habue
rit pacē ab offenſo ante, quā capiatur, liberari debeat,
ſi cōtingat pacem ab offenſo fieri alicui nomine ban-
niti, & bannitus ante, quā ratū habeat, capiatur, ſecu-
ta ſua ratificatione liberari debeat, quia ratificatio ad
tēpus factę pacis retrotrahitur, & tn̄ agitur de pręiudi
cio fiſci, cuius intereſt delicta puniri. l. ita vulneratus.
ff. ad l. acquil. c. ut famę. de ſent. excōm. cuiq; ante rati
ficationē ius ex captura cōtra bannitū acquiſitū erat,
& ſic res integra eſſe deſierat, ita in terminis noſtris
dicendū eſt huiuſmodi ꝯſenſum domini ad tēpus col
locationis, & obligationis factę retrotrahi etiā ad prę
iudiciū iuris illorum, qui ex inueſtitura ad ſucceſſio-
nem feudi uenire potuerūt. ¶ Sexto cum ipſi priores
uaſalli, hoc eſt domini Auguſtinus, & Ioānes cū hac
facultate, & poteſtate de feudo inueſtiti fuerint, ꝙ ſu
per illo uxores ſuas collocare poſſint cū cōſenſu do-
mini, quē prętare teneatur, & ex hoc ipſis uxoribus
collocatis, & pręſertim dominę Annę fuerit acquiſi-
tum ius petendi, & requirēdi cōſenſum domini qn̄cū
que, & ex interuallo, & dominus illum denegare ne-
queat, ſed pręſtare teneatur, qn̄cūq; requiſitus fuerit,
ut ſupra cōcluſum eſt, ſequitur, ꝙ poſt collocationē
factā de uxore vaſalli in pręiudiciū dicti iuris uxori ex
collocatione, & inueſtitura acquiſiti alijs ius aliquod
ſucceſſionis in d. feudo ex forma eiuſdē inueſtiturę
acquiri nō potuit, quominus cōſenſum dn̄i cōfirma
toriū collocationis, & obligationis ſibi factę reqrere
poſſit: et ideo ratificatio, et cōſenſus dn̄i non dicetur
fieri, et interuenire in p̄iudiciū aliquorū, nā cū ex ea-
dē diſpoſitione, et inueſtitura utriuſq;, hoc eſt & uxo
ri, et aliis, qui ad ſucceſſionē uocati dicuntur, ſit acqſi
tū ius, et prius ipſi uxori, quā alijs, ex collocatione ſibi
facta ſaltē ad requirendū cōſenſum dn̄i, ſequitur, ꝙ
ius uxoris potius, atq; potētius dicatur, et ex eo, ꝙ do
minus cōſentiat, nō dicetur inferri aliis pręiudiciū,
qui ad ſucceſſionē feudi uocati dicuntur, qm̄ ſcire po
tuerunt, et debuerūt, ꝙ ius, de quo ſupra, uxoribus ex
collocatione ſuper d. feu. acquiri potuit per ea, q̄ in ſi
mili habētur per Bal. in l. ordo. in fi. verb. C. de exequ.
rei iud. et per Sal. in d. l. fi. ibi quęro cū gl. ¶ Et ex prę-
miſſis ſublata ſunt omnia, quæ ſupra pro cōtraria par-

te allegata fuerunt, dum principaliter fundamentũ,
fiebat ſuper præiudicio iuris alijs iam acquiſitis, pro-
pter quod nec ratificatio ſequi, nec per dominũ feudi
cõſenſus interponi poteſt, veluti etiam velle vidẽtur
doct. maximè And. de Iſer. & Præpoſ. Med. in c. 1. in
prin. de prohib. feu. alien. per Feder. in 5. col. q in pro-
prijs terminis loqui uidentur: & vltra prædicta etiã di
ci poteſt dictũ And. Præpoſi. & aliorũ procedere in ca
27 ſu, † quo dominus cõſenſum alienationi, & obliga-
tioni factæ de re feudali præſtare nõ tenebatur, quia
nulla facta fuerat cõuentio inter dominũ, & vaſallũ,
per quam data eſſet vaſallo licentia alienãdi, vel obli
gãdi feudum pro dotibus: & ſic loquitur, qñ eſſemus
in meris terminis iuris cõmunis, vt quia vaſallus abſ-
que licentia, & permiſſione domini in genere, uel in
ſpecie, & abſque eius cõſenſu feudum alienaſſet, vel
obligaſſet, deinde dñs ex interuallo cõſentire vellet,
nam profectò põt, niſi interim alteri ius acquiſitum
fuiſſet, quoniã ad alterius præiudiciũ conſentire non
poſſet, & eius ratihabitio re nõ exiſtente integra mi-
nimè retrotraheretur: itaq; ipſi propriè loquũtur: qđ
veriſſimũ eſſe puto, ut ex allegatis per eos colligitur.
Sed caſus noſter eſt penitus diuerſus, ut de ſe patet, ra
tionemque diuerſam habet, ut ex præmiſſis cõſtat, &
ideò de vno ad aliũ nõ eſt inferendũ, iuribus vulgari-
bus. Quis enim nõ iudicabit diuerſitatẽ maximã ex-
tare inter caſum, qñ nulla facta fuit cõuẽtio inter do
minũ, & vaſallũ ſuper alienatione, & obligatione feu
di, quo caſu prohibita eſſe dicitur, & dñs conſenſum
præſtare nõ tenetur, niſi quatenus ſibi placuerit. d. c.
1. cũ ſimil. & inter caſum noſtrũ, in quo ex pacto ua-
ſallo permiſſum eſt feudũ obligare, & ſuper eo vxorẽ
collocare etiã inuito domino? & in hoc caſu ẽt nõ lo-
quitur Alex. in cõſ. 128. in 5. vol. ſed qñ ſimpliciter in
ꝯctu feudi data eſſet licentia illud allienandi, quo ca-
ſu talis alienatio fieri poteſt, dummodo cõſenſus do-
mini interueniat, & abſque præiudicio eorũ, quibus
in feudo ex inueſtitura ius acquiſitũ eſſet: & ſic in ter-
minis iuris cõmunis, & propterea id, ꝙ ipſe ponit, ca-
ſui noſtro nõ aduerſatur. ¶ Prçterea Alex. ibi vnũ prç
ſupponit, quod penes me ſemper dubiũ fuit, hoc eſt,
ꝙ † quando in ꝯctu feudi fuit data licentia alienandi,
28 intelligatur in terminis iuris cõis, & ſecundũ naturã
alienationis feudi, videlicet accedente, & interueniẽ
te conſenſu domini perinde, ac ſi nulla data fuiſſet li-
centia, ut ẽt uelle uidetur Spec. in ti. de loca. in. §. nũc
uerò aliqua. in verſ. 94. cum ſim. quç ibi Alex. allegat.
Sed ꝯrium quãplurimi alij, & fortè magis cõiter do-
ctores tenuerunt per textum, ubi caſus eſſe uidetur
in c. 1. de feu. non hab. propriam nat. & ita per illũ tex
tum tenet Alber. in l. fi. in pen. col & ibi Salyc. in 1. co
lum. C. de iure emphyt. Imol. in c. potuit. quaſi circa
finem. extra de loca. Rom. in ſing. ſuo 474. ſecundum
num. meum incipien. emphyteota, qui optimis ratio
nibus mouetur. & de dicto Specula. valdè admiratur
magis, quã de Ioanne Andrea, qui illud nõ reproba-
uerit. Et hanc partẽ ſequuti ſunt etiam Bald. & Ang.
per illum textum in l. cum eſſet. §. 1. ff. de ſeruitu. ruſti
corum prædiorum. facit, quod notat Ang. in l. qui ro-
mæ. §. duo fratres. in vltima carta. ff. de verborũ obli-
gatio. idemque uoluit Præpoſ. Mediol. in d. c. 1. & ip-
ſemet Alexan. in conſ. 173. in 2. vol. in 3. col. in verſic.
quod autem Gerardus. & hæc opinio in feudo magis
placet. ¶ Rurſus ꝙ cõſenſus domini cum præiudicio
eorum, quibus ex inueſtitura ius acquiri poſſet, requi
ri, & interponi queat, ita probatur, nam de iure com-
muni nulla data licentia collocãdi, ſeu obligandi feu
dum vaſallus cum conſenſu domini poteſt illud alie
nare, collocare, obligare, & hypothecare, ẽt ſi cõſen-
ſus ex interuallo interueniat, ut in d. cap. 1. de prohi-

bita feu. aliena. per Lotha. & per Feder. in pri
plenè nota. item abſq; præiudicio eorũ, q
feudo per ſucceſſionẽ, & ex inueſtitura acq
29 ret, ut in iuribus ſupra allegatis: † ergo in c
ctum fuit pactum, & data licentia de alien
pothecãdo cum cõſenſu domini, ad hoc, u
di pactum, & conceſsio aliquid operetur, i
bet, ut poſſit fieri cum præiudicio ſaltẽ eo
ex inueſtitura per ſucceſſionẽ ius acquiri p
mento l. ſi quando. in prin. cum ibi not. C.
ſta. l. 1. in fin. ff. ad municip. & per Salyc. in l.
verb. C. locati. & plenè dixi in repetitio. c.
iudicijs. quia dominus tẽpore, quo feudũ
reſpectu iuris futuri præiudicare potuit, ta
apponendo, à principio etenim vnicuiq; p
eſt legem, quã vult, & pactum rei ſuæ in aliu
rendæ apponere, ut habetur in c. 2. 10. q. 1.
ſupra aliàs allegatis, & per Bar. in l. q romæ.
& ibi Alex. ff. de verb. oblig. ¶ Nõ obſtat c.
reſcript. in 6. qui tex. ut ſupra inductus mul
parte ſtringere videtur, quia illi optimè re
teſt, ꝙ loquatur, quãdo cõſenſus in actu pe
ditionis requiritur, ut apparet ex illo text. i
accederet epiſcopi, & capituli eccleſiæ pr
ſenſus, iunctis not. per Bart. & alios in l. 1.
& demon. & conſequenter loquitur, quãdo
pro forma, & ſubſtantia requiritur iuxta l. q
& l. mœuius. ff. de cond. & demon. & arg. co
cit Bar. in l. Gallus. §. quid ſi tantum. ff. de l
quo caſu cõſenſus in ipſo actu, vel incõtin
nõ ex interuallo interuenire debet, ut uolu
Saly. & alij in l. fin. C. ad Maced. & doct. c
quis mihi bona. §. iuſſum. ff. de acquir. hær
c. cum cõſuetudinis. de conſue. cũ ſimil. Et
te. intelligũt doct. ibi Domi. & alij. Nos aũ
ſtro loquimur, quando ꝯſenſus requiritu
ſimplicis cõſenſus, ut plenè ſupra in primo
ctum fuit. ¶ Supereſt nunc remouere ẽt nõ
damenta quorundã aduerſariorũ per diuer
cula ad huiuſmodi feudũ cõncurrentiũ: &
ordine ſe offert quidã do. Barnabas, qui, u
duobus fundamentis principaliter nititur
nedũ Mag. D. Annã, ſed ẽt quoſcũq; alios, p
diante perſona uxoris ſuç filiæ naturalis oli
Antoniotti, quã petiit legitimari, & fortè a
ampliſſimã poteſtatẽ ẽt ad feuda legitima
ta ea, quæ habẽtur in c. 1. §. naturales. per gl.
de feu. fue. cõten. int. do. & agn. Secũdo ip
ſua tanquã unus de agnatis dd. Auguſtini, &
Adurnis vult uenire ad hoc feudũ, quod an
ternũ, & auitũ eſſe aſſerit, uel ſaltẽ talis feu
30 habere, ut ex tenore inueſtituræ apparet, †
de eo, ut de antiquo, paterno, & auito iudica
lunt Moder. in tract. de feud. in 1. par. in 8. q
col. & tenuit Bal. in c. 1. §. hoc quoq;. in fi. ue
ceſ. feu. & per feudiſtas, maximè Mod. in p
6. diuiſ. per Andr. de Iſer. Prçpoſ. & alios in
ſal. decrep. æta. in fin. uer. Iac. de Ardiz. in
31 tit. nouũ, nõ paternũ, ſub prima rub. Nam
natura, ſed nõ ſubſtãtia feudi mutari, ac al
c. 1. & ibi doc. maximè Mod. de feu. nõ hab. n
1. in fi. ſi de feu. fue. cõten. int. do. & agn. in c.
ſit inueſti. & per Mod. in c. 1. in §. 1. de gra. ſu
32 † Et ſm ipſum do. Barnabã ad feudũ antiq
nũ, ſeu auitũ, ſeu qđ talis feudi naturã hẽr
deſcẽdentib. maſculis, uocãtur agnati, ex
nis, ac aliis, q uenire uellẽt ex nouis inueſti
ſuũ præiudiciũ, & agnatorũ priorũ uaſallo
potuerũt p ea, q̃ habentur in c. 1. de nat. ſu
§. & qa in titulo. qui feudũ dare poſſunt. &

grad.ſucceden.in feud.iuncto c.1.de benefi. fratr. &
ubiq; per doctores: Et his mediis dñs Barnabas ma-
gnificã dominã Annã, omnesq́; alios excludere co-
natur. ¶Sed iudicio meo hæc ſua fundamenta parũ
ſtringũt,& in primis dico eius uxorẽ nullo modo ad
mitti poſſe,quia† naturales etiã maſculi,ac legitima
ti ad ſucceſſionẽ feudi admitti nequeunt, niſi ex for-
ma inueſtiturę expreſsè uocati eſſent,ut plenè habe-
tur in d.§.naturales,per illum tex.cũ ibi no.& ꝑ doct.
oẽs,in l.ex facto,§.ſi quis rogatus,& in §. ex facto, &
§.fi.ff.ad trebel.iuncto c.in pręſentia, de ꝓba. & hoc
ꝓp nobilitatẽ,& dignitatẽ feudi,ac ꝑſonę ipſius dñi,
ut ibi.¶Præterea cũ tempore obitus do. Antoniotti
extaret do.Eliſabet filia legitima,& naturalis,q̃ exp̃ſ
è ex forma inueſtituræ, & priuilegiorũ ad ſucceſſio
nẽ feudi uocata fuit, filia naturalis ẽt legitimata ad-
mitti nõ potuit,qa ipſa nõ eſt de illis fęminis,quę ex
priuilegiis ſunt uocatæ,cũ ſolũ filię fęminę legitimę
& naturales,nõ extantibus maſculis deſcendentibus
legitimis,& naturalibus uocatæ ſint,ac in mã̃ ſucceſ
ſionis feudorũ appellatione legitimorũ,& naturaliũ
legitimati nõ ueniũt,ſed ſolũ ex legitimo matrimo-
nio nati,ut in dictis iuribus,& locis. ¶Nec obſtat, ſi
fortè dicta filia do.Antoniotti, & uxor do. Barnabæ
etiã ad feuda legitimata reperiretur ab habente am
pliſſimã facultatem forte à Principe,& Imperatore,
qa licet hoc de plenitudine poteſtatis principis fieri
poſſet iuxta ea, quæ habentur per Bal. in l.reſcripta,
C.de p̃ci.imper.offer.in l.2.C. de ſerui. & aqua in 6.
col.& in l.eam quã,C.de fideicõ.& per Alex.in l.gal
lus,§.qd ſi tantũ,ff.de lib.& poſth.in 2.col. ꝑ no.in l.
2.C.de nat.reſti.& habetur per Bal.in c.1. hic finitur
lex in prin.† tamẽ hoc fieri nõ potuit poſt ius quęſitũ
alteri,puta filiæ legitimæ,& naturali,ſeu aliis,ut dñę
Annæ ratione dotiũ ſuarũ : princeps.n.abſq; iuſta cã
principaliter utilitatẽ publicã cõcernente nõ poteſt
legitimare filiũ naturalẽ, & minus filia, q̃ ẽ magis ea
capax legitimationis,ut ẽ cõis opinio doctorũ, uelu
ti dicit Alex.in l.cũ hæredes,in prin.in 2.col.ff. de ac
quirẽ.poſſ.& in d.§.qd ſi tantũ,in l.3.ff. de teſtam.&
Fel.in c.quæ in eccleſiarũ,de conſti. qui infinitos do
ctores hoc tenentes allegat: & quia hoc uerìſſimum
eſt,ſuper eo aliter nõ inſiſto.¶Circa ſecũdũ uerò,qđ
ſatis urgens eſſe uidetur, aliqualiter plus inſiſtẽdum
foret:Sed materiã circa magis neceſſaria reſtringen
do breuius, q̃ fieri poteſt, oſtendo dictũ dñm Barna-
bã in dictis bonis feudalibus parum iuris hr̃e,primo
qa & ſi dictũ feudũ de nouo cõceſſum fuit p̃fatis Il-
luſtri.dñis Auguſtino,& Ioãni tãquã antiquũ,pater-
nũ,& auitũ, & cõſequẽter in illo agnati quoq; & col
laterales ſuccedere ualeãt,ut ſupra,† tñ hoc intelligẽ
dũ eſt de agnatis,& collateralibus deſcendẽtibus ab
iis,q prius de nouo inueſtiti de feudo fuerunt , & nõ
de nõ deſcendentibus per lineã deſcendentiũ à pri-
mo loco inueſtitis, hi.n.etiam ad ſucceſſionẽ feudi
antiqui paterni,& auiti admitti non poſſent, c.1.§.1.
de ſucceſ.frat.c.1.de benef.frat. c.1.de grad. ſucced.
in feu.& ibi doc.oẽs maximè Mod. Bal.in c.1.§. hoc
quoq; in uerſi.& no.& ibi glo.de ſucceſ. feu. ac clarè
habetꝑ Mod.in pręlu.feu.in 6.diuiſ.& in c.1.in prin.
in 2.col.de alien.feu.pater.in c.1.de natu.ſucceſ.feu.
Bal.etiã in l.fi.C.de ſuis,& legit.in auth.defuncto,C.
ad tertul.& in c.1.§.decedenti,qui feu.dare poſ.cum
ſi.ſed dñs Barnabas non deſcendit ab Illuſt.dñis Au-
guſtino,& Ioanne primo inueſtitis,nec etiã ab eorũ
patre ꝑ lineã deſcendentiũ, ergo ipſe ut ad feudũ an
tiquũ,& paternũ admitti nequit:Hoc tamẽ pactũ, &
inueſtitura facta tanquã de feudo antiquo operatur,
ꝙ licet aliàs inter ſe dñi Auguſtinus,& Ioãnes,& de-
ſcendentes dñi Auguſtini dño Ioanni, eiusq́; deſcẽ-
dentibus,& è contra ſuccedere non potuiſſent iuxta
ea,quæ habentur in d.c.1.qui feu.da.poſ.& in c.1.de
ſucceſ.frat.iũcto d.c.1.de gradib.ſucceſ. in feu.tamẽ
ſtante huiuſmodi inueſtitura ſuccedere pñt,ꝓut dñs
Antoniottus dño Hieronymo, aliisq́; Ioannis deſcẽ
dentibus ſucceſſit:& hæc iudicio meo eſt optima re
ſponſio ad tollendũ fundamentũ dñi Barnabæ.¶Se
cundo reſponderi põt, ꝙ ex quo hmõi feudũ contra
regulas iuris,& impropriè naturã antiqui,& paterni
feudi habere dicitur, quoniã reſpectu dñorũ Augu-
ſtini,& Ioannis uerè nõ eſt paternũ, neq; antiquum
iuxta ea,quę habentur in d.c.1.de natu.ſucceſ.feu.&
in d.§.& quia,& deinde ꝑ inueſtituras factas dño An
toniotto, & prius dñis Auguſtino, & Ioanni natura
primæ inueſtituræ alterata, & mutata fuit, noua pa-
cta,nouosq́; modos tàm in ſuccedendo, q̃ in alienã-
do adiiciẽdo,ſequitur, ꝙ ex hoc nouũ feudũ effectũ
eſſe dicitur, ſeu ſaltẽ naturam noui feudi recepiſſe :
36 †quoniam ex natura noui domini,nouiq́; uaſalli,ac
ex nouis pactis, conditionibus,& qualitatibus in no
ua inueſtitura adiectis antiquũ feudũ noui naturam
aſſumit,arg.l.ius ciuile,ff.de iuſti.& iure,Andreas de
Iſer.& Mod.in c.1.de uaſal.decrep.æta.ac etiã in prę̨
lud.feud.in fi.6.diuiſ.faciunt no.per Ale.in l.ſi mihi,
& titio poſt Bar.ff.de uerb.obli.in antepen.col.Bald.
in c.imperialẽ,§.inſuper,in 4.col.de prohib.feu.alie
nat. per Fed.& in c.1.ne agnati, uel filius, iuncta l.2.
in 2.col.ff.de rerũ diuiſ.& Pau.de Caſt.in conſi. 322.
Hinc ſequitur, ꝙ dñs Barnabas ad ſucceſſionẽ dicti
feudi admitti nõ poteſt ꝑ ea, quæ in locis, & iuribus
præallegatis habẽtur:Tertio quoq; attentari poteſt,
37 ꝙ† ex quo huiuſmodi feudum eſt emptum,ac titulo
emptionis,& donationis acquiſitũ, licet ſubſtãtiam
feudi retineat,nõ tamẽ naturã,& ideò in illo,quãuis
nõ fuiſſet expreſſum, fęminæ deſcendentes ſuccede
re poſſent,tãto magis ergo , quãdo expreſſum eſſet,
ut uoluit Andr.de Iſern.in d.§. & quia:itẽ ratione p̃-
tii quid hæreditariũ eſſe cenſetur,& ad extraneos hæ
redes,excluſis agnatis,& collateralibus trãſit, ut per
Deciũ in conſ.ſuo 390.incip. ex facto ius oritur, ubi
plura ad propoſitũ ponit,& ego multa ſupra allega-
ui,ac etiam eſt tex.notabilis, & ſingularis in ca.1. de
benefi.frat.ubi agnati tunc demũ ad ſucceſſionẽ feu
di empti,pretioq́; acquiſiti admittuntur, quando cõ
muni pecunia agnatorũ,& collateraliũ fuit acquiſi-
tũ,ſecus ſi de propria pecunia unius tantũ:Sed dictũ
feudũ propriis pecuniis dominorũ Auguſtini,& Ioã
nis,nõ autẽ domini Barnabæ,nec ſui patris emptum
fuit,ergo ſolũ dominus Auguſtinus,& Ioannes,eo-
rumq́; deſcendentes in dicto feudo inter ſe ſuccede-
re queunt,& nõ dominus Barnabas , qui ab eo peni-
tus excluſus dicitur,& potius dictũ feudum ad dñm
deuolutũ eſſe cenſeri debet,q̃ quod dictus dominus
Barnabas in eo ius aliquod habere dicatur,& hoc eſt
optimũ fundamẽtũ ad ipſum Barnabã excludendũ.
¶ Non obſtat etiã unũ aliud, qđ contra magnificam
dominã Annam opponi intelligo , uidelicet ꝙ ipſa
alienationi pluriũ bonorũ immobiliũ præfati domi
ni Antoniotti cõſentit, & fortè cum expreſſa renun
ciatione hypothecę , & obligationis dotiũ ſuarum ,
quo caſu ſibi præiudicaſſe uidetur,arg.l.ſi fundum ꝑ
fideicõmiſſum,ubi habetur,ff.de legat.1.& ibi Bar.l.
etiã,C.ad uelleianũ,l.paulus,ff. qbus modis pignus ,
uel hypothe.ſolui,l.ſi creditor,§.ſi totũ,ff.de pigno-
rib qa huic obiectioni facillimè reſpondetur ex tex.
in l.uir uxori,§.1.ff.ad uelleia.& in l.iubemus,C.eo.
38 † Nam mulier ſimpliciter conſentiens obligationi ,
ſeu uenditioni rei ſibi hypothecatæ non aliter ſuę hy
potecæ expreſſe renunciãdo, ſibi præiudicat quo ad
hypothecam illius rei,& nõ aliarũ ſibi hypothecata-

rum,ut eſt caſus,in d.l.iubemus,ibiq; Bar.ac omnēs doct. Quare ex prædictis luce meridiana clarius conſtat Illuſtrē,& Magnificā dominam Annā ſuper dictis feudis ratione dotiū ſuarū,pro quibus dñs Antoniottus illi omnia bona ſua etiā feudalia hypothecauerat,meliora, & potiora iura cæteris aduerſariis habere,necnon ratione dotiū Mag. Dominæ Franchettæ matris olim dñi Antoniotti,in quibus ipſa dom. Anna mediāte do. Eliſabeth ſucceſſit, & pro quibus domina Franchetta ſup dictis feudis collocata fuit, & tanto magis,quia,ut mihi relatū eſt, huic collocationi,& hypothecæ dotiū dominæ Franchettæ factæ per dñm Auguſtinū Illuſtr. dominus Marchio dicti feudi directus dñs conſenſit, quo caſu nullū eſſet dubiū,quin dicta domina Anna in dictis bonis potior eſſe diceretur,ſtante inueſtitura facta dictis dominis Auguſtino,& Ioanni:ſed idem dico,& cōcludo etiā, ſi de aliquo cōſenſu dicti dñi Marchionis nō conſtaret per ea,quę ſupra dicta ſunt reſpectu dotiū dñę Annæ;q̄ omnia reſpectu quoq; dotiū dominæ Frāchettæ cōueniūt,ut patet. ¶ Præterea intelligo quā plura melioramēta,& maximi pretii facta p Illuſtres dños de Adurnis ſuper dictis feudis extare, reſpectu quorū proculdubio collocatio,& hypotheca facta de oībus bonis ꝑ dotibus dñę Annę abſq; cōſenſu ualuit,
39 quoniā † quando feudū ad dominū deuoluitur, melioramenta hæredibus etiā extraneis, ac iis q ius aliquod in illis prætendere pñt,reſeruantur, ſi quidē de melioramētis nō is iudicatur, ſicut de ipſo feudo, ut in c.1.§.ſi uaſallus hic finitur,lex & ibi doct. Bald. in auth. excipitur,C.de bonis quæ liber. in l.cū fundus, C.de ſol. in l.2.§.emptor.C.cōmunia, de lega. & ibi Alex. in apoſt. ad Bald. ¶ Rurſus melioramenta facta in feudo qd hæreditarium eſſe dicuntur, & ad hæredes extraneos quoq; tranſeunt,ut per Bal. in d.auth. excipitur,Bar. in l.quæcunq;,C.de omni agro deſer. lib.12.c.ad aures, & ibi doct. cōiter de rebus eccleſi. non alien. ſi ergo ad hęredes tranſmiſſibilia eſſe dicuntur,ſequitur,ꝙ per uaſallū obligari, & cedi abſq; cōſenſu dñi poſſunt,q̄a omne, qđ eſt tranſmiſſibile, dicitur eſſe ceſſibile,& qđ nō eſt tranſmiſſibile, non eſt ceſſibile,ut in l.ex pluribus,& ibi Bar.ff. de adminiſtrat. tutorū, & Alex. in l.ſi ſtipulatus, in prin.ff. de uerb.obli. ¶ Vltimo ſi fieret controuerſia do. Annæ ſuper poſſeſſione feudi,in qua ipſa conſtituta reperitur,profectò ea in ſua poſſeſſione tuenda,& conſeruanda eſt,donec inter ipſam,& agnatos lis ſuper feudo finita erit, atq; diffinitū, ad quem feudū ſpectare debeat,tū quia etiam iniuſtus poſſeſſor in ſua poſſeſſione tuendus eſt c.in literis,de reſti.ſpolia.l.1.§. qui à me,ff.de ui,& ui arma.l.1.§.1.& l.2.ff.uti poſſid. & facit id,quod uoluit Io. And. in addit. ad Spec. in tit. de teſtam. in §.pen. in ulti. addi. quod ſi etiā certum ſit feudum ad ipſos agnatos ſpectarē,tamē donec cōtrouerſia ſuper illius proprietate finita erit,filia,quæ tanquā hæres uaſallo ſuccedit, in poſſeſſione feudi conſeruanda eſt,ſeu in illā immittenda, & hoc ſequitur Ale. in l.fi. in ult.col.C.de edic.diui Adriani toll. & facit c.1.§.ſi de feud.cōt.ſit inter do. & agna. cum §.ſequen.& ibi plenè.Ergo cū dicta do. Anna in effectu hęres ſit dicti Illuſt.do. Antoniotti mediante do. Eliſabeth, cuius eſt hęres, & ipſa do. Eliſabeth fuerit in poſſeſſione dictorū bonorū feudaliū, & poſt eius obitū do. Anna tàm ut hęres filiæ, q̄ etiā rōne hypothecæ,quā in dictis bonis habere prætēdit, ſequitur, ꝙ in poſſeſſione illa conſeruanda eſt,donec controuerſia ſuper feudo diffinita fuerit, præſertim cū eā poſſeſſionem propria auctoritate,& ſine alicuius ꝑſonæ licentia apprehendere potuerit ex pacto, & licentia appoſitis in inſtrumentis dotalibus iuxta ea quæ habentur per Bar.& alios in l.3.C.de pig... lice. in l.in poſſeſſione,C.ad l.Iul.de ui pub... poſitum noſtrum loquitur. Et hæc pro diſcu... rium Mag. do. Annæ ſufficiant. Laus Deo

S V M M AE.

1 *Princeps iura regalia certi loci ad præiudicium ſubd... ſucceſſorum alteri concedere non poteſt.*
Et quomodo hoc procedat nu. 16.
2 *Feudalis quæſtio eſt à domino feudi terminanda.*
3 *Princeps infeudando, & iuriſdōnē in alium transfer... alij delegando, ſe iuriſdictione non priuat, Et quom...*
4 *Et iuribus alteri quæſitis nolle præiudicare cenſetur.*
5 *Regij ciuitas fuit, & eſt de feudo imperij.*
6 *Feudalis rei dominium directum, & utile, & poſſeſſio... ac ciuilis cuius ſint.*
7 *Vaſallus, & feudatarius alteri rem in feudum conced... minio, & naturali poſſeſſione rei, & iuriſdictionis... ni iure ſuo priuatur.*
8 *Dominus feudi quo in caſu poſſit cognoſcere cauſas, &... nem exercere in rebus, & inter homines loci in fe...*
9 *Iuriſdō penes plures inſolidum diuerſimodè eſſe pote...*
10 *Feudatarius iuriſdictionem baſſam, & dominus alta... quomodo.*
11 *Actor ſequitur forum rei, & nonècontra.*
12 *Aqua per territoriū alicuius decurrente quis pro ſuo...*
13 *Feudatarius poteſt aliū ſine conſenſu dñi de ſuo feudo...*
14 *Feudum dignitatis hodie de cōſuetudine diuidi poteſt, &...*
15 *Et in feudum alteri non ſolū in totū, ſed etiam in parte...*
17 *Imperator ciuitates, & loca etiam in pace Cōſtantiæ... teſt in feudum concedere.*
18 *Imperator per capitula edita in pace Conſtantiæ ſibi,... ſucceſſoribus manus uoluiſſe ligare non cenſetur.*
19 *Dominiorum diuiſio, & Regnorum ſeparatio dicitur... gentium, Et an ad principes ſeculares pertineat, &...*
20 *Principes ſeculares iuri gentium ſubſunt, non autem...*
21 *Princeps ſecularis non poteſt prouincias, uel territoria...*
Et an id ſit uerum num. 27. & 28.
22 *Feudum dignitatis non poteſt diuidi, ut ex uno plura... ri territoria, & quis pro uno feudo plures uaſallos,... dominos habeat.*
Et quomodo diuidi poſſit nu. 29.
23 *Dignitas non debet minui, ſed potius augeri.*
Præbendæ non poſſunt diuidi. Et an id ſit uerum nu. 28.
24 *Seruitutes ſunt incorporales, & diuiſionem non recipiunt.*
25 *Iuriſdictio in ſui ſubſtantia eſt indiuiſibilis, quamuis... & diuerſæ ſpecies reperiantur.*
Et quid quoad illius exercitium nu. 31.
26 *Princeps ſecundum ius gentium, uel eius æquitatem d... teſt non tamen contra ſine iuſta cauſa.*
28 *Papę permiſſum eſt prębendas, & parrochias quoad ſ... tem diuidere.*
30 *Tempus immemoriale habet uim iuſti tituli, & priuileg...*
31 *Iuriſdictionem, & territoriorum diuiſio quo iure fi... & quomodo fieri poſſit.*
32 *Ius unū poſitiuū per aliud ius poſitiuū, & à principe... ptātē condendi ius in loco habente ſine cauſa libere...*

EPITOME.

FEVDATARIVS ultimus, cui ab alio feudo... ſeu uaſallo caſtra, & loca quædam de feudo... cum omni iuriſdictione, meroq;, ac mixto i... in feudū conceſſa fuerunt, ſolus inter homin... caſtrorū, & territoriorū cauſas cognoſcit, & i... nem, illiusque exercitium inter illos habet... mus feudatarius, qui cōceſſit, cum eo in iuri... ne concurrit.

Diuiſio territoriorū, & iuriſdictionū etiam... do dignitatis, ꝙ ab habente auctoritatem... dendi, & principis locum obtinente ualidè... rit, hic oſtenditur.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN